

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Typus narrationis historicæ, suavis, & Philologicæ. Narratio de Leonibus, &
versa. Capvt XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

D Eianiram Oenei filiam petebat uxorem Hercules : at fluuius Achelous tenebatur amore virginis. Oeneus in utroque timidus, in neutro gratificari: iubet igitur proposita filia premissi loco illos decertare: Vicit tum Hercules in lucta, defregitque cornu fluuij, de cuius profuente cruore natae fuerunt Sirenes.

ALIA.

Hyacinthus **A**Κθεις ανθου ακινδορ, τωτο ην παλαι μερακλον Αμυκλαϊον, η χαλαρ, ερασα και η αυθ γεγωνασι δυο, Ζεφυρος τε, και η Διτης, επει η Χαρις εστο τω δεω βαλεει φρονον ο ζεφυρος επ αυτω, η τηρησας αφιεντα δισκον, επαυδενετο γαρ Υακινθου Απολλωνι τα τοιαυτα, πη τε απω τω ταυ γετθ, και περιτρεπει τω μερακιο την βολημ, και το ρι εκειτο, η η γη ηλει το παθου, η ανηι το ανθου.

A Vidisti, de flore hyacinthi, fuit olim adolescens ille Amyclæus formosus, habuitque amatores duos, Zephyrum, & Latonæ filium, Cum autem Deo inscrieret, insidias illi struit, vt interfecturus ventus, & obseruato tempore, quo discum eiecerat (nam docebat hæc Hyacinthum Apollo) fiat de Taygeto, & conuertit in adolescentem iactum, qui quidem ipse coneidit, terra verò miscra illius florem produxit.

ALIA.

Alpheus. Arithusa. **E**ρως απεται ποταμω ποθον ουν εμβεληκεν Αλφειω Σικελικης πηγης, Αρεδσης τενομα. πληγεις η ερχεται δι Ιονιθ παρ αυτην φηλατην αμιγεις, η εν θαλάττη το ρειθου.

A Mor tetigit amnem, immisitque cupiditatem Alpheo fonti Siciliæ, nomine Arcthusæ. Itaque ille saucius fertur per Ionium mare ad ipsum. In mari etiam ipso impermissum flumen seruans.

Typus narrationis civilis, in tenui caractere.

Cic. lib. 2. de inuentione.

CAPVT XIX.

Hyacinthi in **I**N itinere quidam proficentem ad mercatum quendam, & secum aliquantum

nummorum ferentem est comitatus cum hoc, vt ferè fit, in via sermonem contulit, ex quo factum est, vt illud iter familiarius facere vellent. Quare, cum in quandam tabernam diuertissent, simul cœnare, & in eodem loco somnum capere voluerunt, cœnati discubuerunt ibidem. Caupo autem (nam ita dicitur post inuentum, cum in alio maleficio deprehensus esset) cum illū alterum videlicet qui nummos haberet, animaduertisset, noctu, postquam illos arctius, vt fit, iam ex latitudine dormire sensit, accessit, & alterius eorum, qui sine nummis erat gladium propè appositum è vagina eduxit, & illum alterum occidit, nummos abstulit, gladium eruentum in vaginam recondidit, ipse sese in lectum suum recepit: ille autem cuius gladio occisio erat facta, multo ante lucem surrexit, comitem illum suum in clamauit femel, ac sapius, illum somno impeditum non respondere existimauit: ipse gladium, & cætera, quæ secum attulerat: solus profectus est. Caupo non multo post conclamauit hominem esse occisum, & cum quibusdam diuersoribus, illum qui ante exierat consequitur: in itinere hominem comprehendit, gladium eius è vagina educit, reperit eruentum: homo in urbem ad illis deducitur, ac reus fit.

Typus narrationis historica, suavis, & Philologica.

Narratio de Leonibus, & versa.

CAPVT XX.

Alia. 1. 7. de ani. c. 27. **A**πει Ευδημου, εν παγαλατω τω Ορακιο κωπη λεοντου ερημο φυλακης επιστασαν αρχτον σκυμνος ε λεοντος διαφθειρα, δια το μικρους ειναι ετι και αμυνου σφισιν αδιωατης. επει η αφικετο εκ τινου αρχου θ, τε πατηρ, και η μητηρ, και ειδον τους παιδας εν τοις φονοις, οια εικος ηλγυμ, και επ την αρχτον ιεντο, η δε δεισατα εις τι δενδρον η ποδων ειχεν ανεθει, και εκαδητο, την επιθελην την δε εκειναν εκκλινασ περυσμενη. ως η εδοκην τε πη τιμαρησαδα τον λυμεωνα ηκεν δευρο εν ταυτα. η μεν λεαγα ου λειπει την φυλακην, αλλ υαπο τω Κκ πρερε.

Kk

πρέμνω εκάθητο ελοχῶσα, καὶ ὕφαιμων ἀ-
 ναβλέπωσα, δὲ λέων οἶα ἀδμονῶν, καὶ ἀ-
 λῶν, ὑπὸ τῆ ἀχθῆς ὡς ἀνθρώπου· εἶτα σὺ-
 τοῖς ὄρεσιν ἤλατο, καὶ ἀνδρὶ ὑλουργῶ περι-
 τυγχάνει. ὃ ᾗ εἶδεν, καὶ ἀφίησι τὸν πέλε-
 κω, τὸ ᾗ θύρον ὀλέων ἐσάνετο, καὶ ἐαυτὸν
 ἀνατένας ἠσπάζετο ὡς οἷον τε ἦν, καὶ τῆ
 γλῶττι τὸ πρόσωπον ἐφαιδρηνεν ἀπὸ τοῦ· καὶ ἐ-
 κείνῳ ὑπεβόρσησε. ὃ τε λέων περιεαλῶν
 εἰ τὸν οὐρανὸν ἤγεν αὐτὸν, καὶ ἀφίεντα τὸ πέλε-
 κω σὺκ εἶα, ἀλλ' ἐσήμανε τῶ ποδὶ ἀνελέ-
 δω, ὡς ᾗ ὄν σιωπῆι, ὃ ᾗ τῶ σόμκι ἐλάθετο,
 καὶ ὡρεῖται οἱ καὶ εἶπετο ἐκείνῳ· ἄγει τε αὐτὸν
 ἐπὶ τὸ αὐλίον, καὶ ἡ λέων αἶδε, καὶ αὐτὴ
 προσελθῶσα ἐπώσημανε, καὶ ἐώρα οἰκίζον,
 καὶ ἀνέβλεπεν εἰς τὴν ἀρκτον σιωιδῶν οὐδ' ἄν-
 θρωπῶν, καὶ σημεῖα τῶν ἡδικηδῶν ἐλάθετο
 ἐξ ἐκείνης, ὡς ἔχε βώμης τε, καὶ χειρῶν διέ-
 κοψε τὸ δένδρον, καὶ τὸ μέρ' ἀνεξάσθη, ἡ δὲ
 κατ' ἐλέφην, καὶ διασπασάντο οἱ θῆρες αὐτῶν.
 τὸν τε ἀνθρώπων ὀλέων ἀπαθήσει καὶ ἀσινῆ
 πάλιν ἐπὶ σὴν ἤγαγεν εἰς τὸν χῶρον οὐ πρότε-
 ρον σέτευχεν, αὐτῶν δὲ ἀπέδωκε τῆ διαρχῆς.
 ἰλοτομία.

IN Pangæo Thraciæ monte Eudemus ait
 visam, quo tempore leonis lustrum non
 ignorabat à defensoribus vacuum esse : hu-
 ius catulos, qui se per atatum nondum tueri
 poterant, interemisse. Mox parentes cum ali-
 cundè ex venatu reuertissent, & leunculo-
 rum eadem factam vidissent, acerrimo, ut par-
 erat, dolore pressos, visam insequutos fuif-
 se : Hanc verò summo cum metu, quantum
 potuit itineris contendentem, in primam
 quamque arborem conscendisse, ibi ut ab il-
 lorum insidijs declinaret confedisisset. Eam au-
 tem illi cum se viderent vlcisci non posse,
 leonam quidem continenter summa diligen-
 tia ad arboris truncum insidias molientem
 excubasse, sursumque versus intentis oculis
 sanguinariam aspexisse. Leonem verò simi-
 liter atque hominem ex liberorum morte
 mœrentem, longè, lateque summo cum do-
 lore totis montibus errasse, dum materiarum
 fabricum offendisset : cuius è manibus magno-
 perè exterriti securim, ybi is excidisset per-
 sruisset, sese attollens, illum blandè, & sua-

uiter amplexabatur, linguaque illi faciem
 abstergebat, quam benignitatem homo sen-
 tiens, suis rebus fidere cœpit, leo hunc cauda
 amplexatus ducebat : neque securim, qua hu-
 ius è manibus effluerat illum relinquere per-
 mittebat, sed pede suo securim tollendam esse
 ostendebat, cumq; eius significationem ho-
 mo non intelligeret, securim leo ore accepit,
 mordicutque tenens illi porrexit, ac denique
 illum ad lustrum suum, vbi constراتi catuli
 iacebant perduxit : id quod leona videns, ipsa
 quoque ad eos profecta homini significabat,
 eadem miserabilem respiceret, atque postea
 sua significatione hunc impellebat suspicet
 visam, vnde homo cōiectura asequutus,
 aliquam hos ex hac grauem iniuriam accep-
 sisse, omnes nenuos ad excindendam arborem
 contendit, quam cum euertisset, visam præci-
 pitem in terram delapsam fera distraherunt,
 hominem illa sum leo reduxit in locum, vbi
 prius ei occurrisset, atque materiæ, quam à
 principio cædebat, illum iniuiolatum reddi-
 dit.

Narratio de elephanto, qui pro nutritio
 pugnavit.
 CAPVT XXI.

Eλέφαντος πάλω περιτυγχάνει λέωνος
 παλαιῆς ἐλέφαντος Ἰνδός, καὶ πα-
 ραλαβὸν ἐξέρε ἐτνευρόν, καὶ κατὰ μι-
 κρά ἀπέφηνε χειροῖν, καὶ ἐπαχίζτο αὐτῶν, καὶ
 ἤρα τῆ διτήματῶν, καὶ ἀνθρώπο ἀνδ' ὡν ἐ-
 ξέρε τὴν ἡμοῖν κομιζόμενον ἐκείνῳ. ὃ
 τοῖσι βασιλεὺς τῶ Ἰνδῶν ποτόμενον ἔπει-
 λαβὸν τὸ ἐλέφαντα, ὃ ᾗ, ὡς ἐρώμενον ἡλι-
 τυσῶν, καὶ μὲν τοῖ περιεαλῶν εἰ ἐμελλε δε-
 σπόσειν αὐτῶν ἀλλῶν, σὺκ ἔφατο δύσειν, καὶ
 ἔχετο ἀπὸν εἰς τὴν ἐρημον ἀναβῆς τὸν ἐλέ-
 φαντα, ἀγανακτῆι ὀ βασιλεὺς, καὶ πέμπει
 κατὰ αὐτῶν τοὺς ὑσαρηθμῆνες, καὶ ἅμα τῆς
 Ἰνδὸν ἵνα τὴν δίκην ἀζονταῖς ἐπὶ εἰ ἡλον ἐπει-
 ρῶντο πείρα προσφέρειν. οὐκ ἔν καὶ ἀνθρο-
 πῶν ἐβαλεν αὐτοὺς ἀνωθερ, καὶ τὸ θηρίον
 ἀδικέμενον σιωμῆναι, καὶ τὰ πρώτα ἡμ
 τοιαῦτα. ἐπεὶ ᾗ βλαβῆς ὀ Ἰνδός κατὰ τοὺς
 περιεαλῶν μὲν τῶ ξορέα ὀ ἐλέφας κατὰ τοὺς
 ὑπερασπιστοῖν ὀν ταῖς ὄπποις, καὶ τῶ ὀπτι-
 τῶν.

